

jo nok være Fare for efter et Forslag, der foruden at bevare de privilegerede Amsraadsvælgere opretter en ny privilegeret Vælgerklasse, nemlig de Vælgere, der lignes efter det fri Skøns Regler, og som i talrige Kommuner ere i Flertal. De ville praktisk taget faa Magten til dels at ligne sig selv i et Minimum af Skat, dels at ligne de andre i en hvilken som helst Skat, og endelig ville de faa Magten til at bestemme, hvorledes det saaledes udfundne Beløb skal bruges. Man kunde derfor dog have forstaaet Hensigten med Forligsmagerens Bestræbelser, hvis de virkelig havde opnaaet et Resultat paa Skatteomraadet, men det er sikkert nu ganske overflødig at komme nærmere ind paa en Paavisning af, at Bestemmelserne om Amsraadens Sammensætning og Bestemmelserne om Skatteprocenten i § 22 i den Henseende ere lige saa betydningsløse, som de ere irriterende. Jeg saa nok, at de frikonservative, straks efter at Forliget — øjensynlig under Frygt for en anden og bedre Løsning — paa ukonstitutionel Vis var jaget sammen og offentliggjort, lode deres „Berlingske Tidende“ proklamere, at der netop var opnaaet de virkelige Garantier, man ønskede. Men ved Sagens tredie Behandling oppe i Landstinget stode Partiets egne Mænd op og erkendte, at det, de havde opnaaet, var overmaade lidt. Ja, de erklærede, at de ikke en Gang selv vilde indlade sig paa at rose det. Naar seks Ugers Beskuelse af ens eget Værk kan afføde en saadan Dom, saa gyser man næsten for, hvad man kan vente sig i Retning af Domfældelse, naar Værket er blevet prøvet i Praksis.

Det har allerede vist sig, at der bliver fortsat Uro paa Valgretsspørgsmaalet, at der bliver fortsat Kamp i denne Sag, og ikke mindst vil dette skyldes den manglende politiske Forstaaelse hos de frikonservative, som har tilladt dem i dette Valgretsforslag at lægge Hovedvægten paa Bevarelsen af de privilegerede Amsraadvælgere i Stedet for at konvertere disse for en demokratisk, men virkelig Garanti for den store Middelstand i By og paa Land. Dette havde, som Sagen var kommen til at staa, sikkert kunnet gøres gennem Indførelsen af en Art Aldersklassevalg. Jeg mener nu ikke, at Kravet om de 40 Aar som Skel er helt heldigt, om jeg end heller ikke mener, at det er saa uheldigt, som den højtærede Konseilspræsident vilde gøre det til, naar han sagde, at man lige saa godt kunde dele Folk efter Vægt. Jeg tror for Re-

sten, det var lidt uforsigtigt af ham at sige saadan, for i Junigrundloven var der netop indført en 40-Aars Aldersgrænse, og det er dog vistnok Synd at sammenstille Grundlovens Fædre med kongelige Vejere og Vragere. Men en Ordning efter *kommunalt Vælgerophold* eller en Ordning, hvorefter kommunalt Ophold gav en forøget Indflydelse paa Kommunens Anliggender, vilde, hvad jeg har undersøgt og faaet bekræftet, betyde en virkelig Garanti indenfor den almindelige Valgrets Ramme. Den forøgede Indflydelse vilde i saa Tilfælde være baseret ikke blot paa større personlig Modenhed og Erfaring, men ogsaa paa større Kendskab til og Interesse i Kommunens Anliggender.

Her overfor kan det ikke indvendes af Tilhængerne af det foreliggende Forslag, at en saadan Ordning vilde bryde et af de Slagord, man en Gang imellem laver sig til Brug ved Vælgermøderne, og som lyder: En Mand en Stemme. Thi man er jo i det foreliggende Forslag gaaet dertil, at man til den ene Side helt berøver visse Folk deres ene Stemme og til den anden Side giver en hel Del Vælgere lige saa mange Stemmer hver som en halv Kommunes samtlige Vælgere. Selve Tanken om kommunalt Aldersklasseophold, der i Fjor ogsaa var opstillet som de frikonservatives principielle Krav, findes jo for øvrigt i det foreliggende Forslag, endog i en meget skarp Form, naar det bestemmes, at Folk, der ere over 25 Aar, skulle have opholdt sig i og betalt Skat til Kommunen i 2—3 Aar, inden de overhovedet kunne faa Valgret. Et Forslag, der var rationelt opbygget paa denne samme Tanke, vilde ikke paa noget Punkt have indeholdt Skel efter Stand eller efter Penge, men det vilde have indeholdt en Betyggelse netop paa det Punkt, hvor en Betyggelse skulde være søgt, nemlig i Sogne- og Byraadens Sammensætning, og man vilde have undgaaet de privilegerede Amsraadvælgere, der nu, som Forslaget foreligger, ere blevne siddende tilbage i det som en Blindtarm, i hvilken der sikkert ret hurtigt vil opstaa Betændelse, saaledes at en Bortoperation bliver nødvendig (*Anders Nielsen*: Og let!) og saa ville de ikke blive konverterede med noget som helst. Ja, det ærede Medlem sagde, at Operationen bliver let. Det vil sikkert glæde den 2den Landstingsmand for 10ende Kreds (*Frijs*) at høre.

Det kan se ud til, at den 2den Landstingsmand for 10ende Kreds, de frikonservatives Fører, netop i disse Vælg-